

РЕШЕНИЕ

№ 3708

гр. София, 03.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 14.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6690** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния Кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Н. С. С. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РД-5-2021-00-261/21.06.2021г. на изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, с която на основание чл.107, ал.1, т.5 във вр. с чл.108, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл.), е прекратено служебното правоотношение с Н. С. С. на длъжност „началник отдел“ в Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, с ранг II^{PH} младши.
Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Твърди, че в периода от назначаването му в Центъра за развитие на човешките ресурси в края на 2018г. до прекратяване на служебното му правоотношение през м. юни 2021г. е бил атестиран по реда на Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (Наредбата за оценяването) и е получавал високи оценки за изпълнението на служебните си задължения. Поддържа, че не му е била връчвана длъжностна характеристика, утвърдена на 14.01.2021г. от главния секретар на Центъра за развитие на човешките ресурси въз основа на която е възприето, че по отношение на него е налице обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения. Изтъква, че при встъпването му в длъжност като началник на Отдел „Акредитация, селекция и договориране“ изискването за заемане на длъжността е

било владеее на поне един от работните езици на Европейския съюз (ЕС) на ниво В2, според европейската езикова рамка, като за него такъв език е френският. Сочи, че от встъпването му в длъжност до прекратяване на служебното му правоотношение от него не е било изисквано да представи диплома или сертификат за владеее – писмено и говоримо, на английски език ниво В2 и не му е бил даван срок да представи такъв удостоверителен документ. Смята, че по отношение на него не е била налице обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения по смисъла на чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл. Чрез процесуалния си представител адв. Х. Н. моли съда да отмени Заповед №РД-5-2021-00-261/21.06.2021г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР на Центъра за развитие на човешките ресурси, оспорва жалбата. В писмено становище от 27.10.2021г. и чрез процесуалните си представители адв. З. и адв. Г. поддържа, че Заповед №РД-5-2021-00-261/21.06.2021г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за нейната отмяна. Претендира за разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №РД-5-2018-00-236/14.12.2018г. на изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, на основание чл.15 ЗДСл, жалбоподателят Н. С. е бил назначен по заместване на длъжност „главен експерт“ в Дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“ с ранг IV^{-ти} младши. Със Заповед №РД-5-2019-00-015/04.02.2019г. С. е преназначен на същата длъжност за неопределен срок, на основание чл.82, ал.1 ЗДСл. На 05.03.2019г. жалбоподателят е бил временно назначен на длъжност „началник на отдел“ в Отдел „Селекция и отчитане“, Дирекция „Програмни дейности, селекция и анализ“, на основание чл.82а, ал.1 и ал.2 ЗДСл – до завръщане на титуляря (Заповед №РД-5-2019-00-139). Временното преназначаване е било прекратено със Заповед №РД-5-2019-00-211/02.07.2019г. на изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси.

Със Заповед №РД-5-2019-00-215/02.07.2019г. Н. С. е бил преназначен на длъжност „началник на отдел“ в Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, на основание чл.82, ал.1 и ал.3 ЗДСл. Видно от отбелязването на последната ѝ страница, на С. е била връчена Длъжностна характеристика за длъжност „Началник отдел“ - Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, утвърдена от главния секретар на Центъра за развитие на човешките ресурси на 01.07.2019г. На 15.07.2019г. на жалбоподателя е била връчена Длъжностна характеристика за длъжност „Началник отдел“ - Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, утвърдена на същата дата от главния секретар на Центъра за развитие на човешките ресурси. Нова длъжностна характеристика за длъжност „Началник отдел“ в Отдел „Акредитация, селекция и договориране“,

Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“ е била утвърдена от главния секретар на Центъра за развитие на човешките ресурси на 15.01.2020г и връчена на същата дата на жалбоподателя.

Със Заповеди №, № РД-5-2019-00-038/11.02.2019г. и РД-5-2021-00-059/01.02.2021г. Н. С. е бил повишен в ранг, съответно III^{-ти} и II^{-ри} младши, на основание чл.75, ал.1 ЗДСл и чл.28 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация.

С процесната Заповед №РД-5-2021-00-261/21.06.2021г. на изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя Н. С., на основание чл.107, ал.1, т.5 във вр. с чл.108 ЗДСл – поради наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения. Според мотивите на административния акт служителят не отговаря на специфичните изисквания предвидени в нормативните актове за заемане на длъжността „началник отдел“ – чл.103, ал.2 от Вътрешните правила за организацията на дейността по управление на човешките ресурси в Центъра за развитие на човешките ресурси, както и в утвърдената длъжностна характеристика, тъй като не притежава изискуемата допълнителна квалификация да владее писмено и говоримо английски език най-малко ниво В2 по европейската квалификационна рамка.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.121, ал.1 ЗДСл.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, чието право на труд и законни интереси са непосредствено засегнати от процесната Заповед. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-5-2021-00-261/21.06.2021г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.108, ал.1 ЗДСл във вр. с чл.8, т.9 от Правилника за устройството и дейността на Центъра за развитие на човешките ресурси (ПУДЦРЧР).

Съдът намира обаче, че процесният административен акт е издаден при липса на предпоставките на посоченото в него правно основание – чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл и в противоречие с целта на закона. Освен това актът – предмет на съдебния контрол за законосъобразност, е постановен в нарушение на основни принципи в административния процес, установени в чл.4, чл.7 и чл.9 АПК – принципите на законност, истинност и служебно начало.

В чл.107, ал.1 ЗДСл изрично и изчерпателно са посочени основанията при които органът по назначаването прекратява служебното правоотношение едностранно без предизвестие. Такова основание според т.5 е обективната невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл.103, ал.1, т.3 ЗДСл. При това, за да е законосъобразно прекратяването на служебно правоотношение на цитираното основание, е необходимо едновременно да са налице следните условия: да е възникнало ново обстоятелство което поставя служителя в невъзможност да изпълнява задълженията по конкретната длъжност и причините за

това да са обективни – да стоят във и независимо от волята на двете страни по служебното правоотношение. Конкретните релевантни факти не трябва да са обусловени и зависими от действията на страните.

В случая в т.Х на Длъжностната характеристика за длъжността „началник отдел“ за Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, връчена на служителя при назначаването му на 02.07.2019г., е поставено изискване за допълнителна квалификация/обучение: задължително владеене – писмено и говоримо, на английски език, минимум ниво В2 според европейската квалификационна рамка, което се удостоверява с дипломи и/или сертификати.

Съгласно чл.13, ал.1 от Закона за администрацията (ЗА), държавните служители и лицата, работещи по трудово правоотношение, заемат длъжности, чиито наименования се определят в Класификатора на длъжностите в администрацията и в него се посочват също и разпределението на длъжностите в длъжностни нива, минималните изисквания за степен на завършено образование и ранг или професионален опит, необходими за заемането на всяка длъжност, както и видът на правоотношението, по което тя се заема. В чл.14, ал.1 ЗА е установено, че за заемане на определена длъжност в администрацията са необходими задължителна минимална степен на завършено образование и професионален опит или ранг. Според изричната норма на чл.14, ал.2 ЗА основните изисквания за заемане на длъжност в администрацията се определят със закон. С устройствения правилник на съответната администрация могат да се определят и допълнителни изисквания (ал.3). Съгласно т.126 от Класификатора на длъжностите в администрацията (К.), приет с Постановление на Министерски съвет (ПМС) №129/26.06.2012г., минималните изисквания за заемане на длъжност "началник на отдел" в централната администрация с изключение на администрацията на МС и на министерство са: образователна степен "магистър", ранг III^{-ти} младши - без особени изисквания за специфична професионална квалификация. Такива специални изисквания безспорно могат да бъдат поставени от Центъра за развитие на човешките ресурси, но това следва да е извършено в Устройствения правилник, съгласно приложимата норма на чл.14, ал.3 ЗА и във всеки случай да бъдат предпоставени от конкретните специфични задължения на заеманата длъжност и конкретното място на работа.

В случая изискването за владеене на английски език на определено минимално ниво е съществувало към датата на възникване на служебното правоотношение на жалбоподателя за длъжността началник на Отдел „Акредитация, селекция и договориране“. Няма спор между страните, че при преназначаването му от длъжност „главен експерт“ в Дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“ в длъжност „началник на отдел“ в Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“ С. не е представил документ, удостоверяващ владеенето на английски език най-малко на ниво В2 според европейската квалификационна рамка. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства такъв документ да е бил изискан от работодателя в който и да е момент от служебното правоотношение, включително преди прекратяването му без предизвестие, на основание чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл. От приетите писмени доказателства се установява, че към датата на постъпването му на служба в Центъра за развитие на човешките ресурси жалбоподателят е представил официален документ – Диплома за средно образование, удостоверяващ владеене на френски език.

От друга страна ответникът е представил и по делото са приети Формуляри за оценка на изпълнението на длъжността от висшите държавни служители, заемащи ръководни

длъжности и експертни длъжности с аналитични и/или контролни функции, Приложение №2 към чл.19, ал.1, т.1 от Наредбата за оценяването, съответно за периодите 01.01.2019г. – 31.12.2019г. и 01.01.2020г. – 31.12.2020г. От тези доказателства се установява, че за времето в което е заемал длъжността „началник отдел“ жалбоподателят е получил годишна оценка за изпълнение на служебните му задължения: „Изпълнението надвишава изискванията“. Според чл.16 от Наредбата за оценяването оценяващият ръководител определя годишната оценка за изпълнението на длъжността за висшите държавни служители и служителите на ръководни длъжности въз основа на степента на постигане на целите от индивидуалния работен план и на показаните компетентности. Според определението, дадено в т.2 „изпълнението надвишава изискванията“ когато оценяваният едновременно: а) е изпълнил всички цели от индивидуалния си работен план, като част от целите са изпълнени над изискванията/критериите, определени в него, и/или са допринесли за подобряване на резултатите от дейността на административното звено, а ако има неизпълнени цели, неизпълнението им е предизвикано от независещи от служителя обстоятелства и б) е показал за преобладаващата част от компетентностите знания, умения и поведение, надвишаващи изискванията в приложение №1 и приложение №1а, а останалата част отговарят на изискванията.

Както беше отбелязано, изискването за владеене – писмено и говоримо на английски език най-малко ниво В2 според европейската езикова рамка, е съществувало при възникване на служебното правоотношение на С. за длъжността „началник отдел“ и следователно в случая липсва елемент от фактическия състав на чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл – възникване на ново обстоятелство в резултат на което служителят да е поставен в невъзможност да изпълнява задълженията по конкретната длъжност. След като в продължение на две години С. е осъществявал задълженията, регламентирани в длъжностната характеристика, то очевидно по отношение на него не е налице твърдяната „обективна невъзможност“.

Жалбоподателят е представил по делото Сертификат от 26.05.2019г., издаден от [фирма], за това, че в периода 01.09.2018г. до 26.05.2019г. Н. С. е покрил успешно 1^{во} ниво на обучение по европейската езикова рамка В2 с хорариум 100 присъствени часа. Неотносимо в този случай е възражението на ответника, че този удостоверителен документ е издаден от лице, което не е регистрирано по Закона за професионалното образование и обучение (ЗПОО). Според чл.5, ал.2 ЗПОО професионалното обучение осигурява придобиването на квалификация по професия или по част от професия, както и усъвършенстването ѝ и включва: начално професионално обучение - придобиване на първоначална квалификация по професия или по част от професия; продължаващо професионално обучение - актуализиране, разширяване или надграждане на придобитата квалификация по професия или по част от професия. Професионалното образование осигурява придобиването на средно образование и на квалификация по професия (чл.5, ал.3 ЗПОО). В случая изискването за владеене – писмено и говоримо, на английски език на ниво В2 не е такова, свързано с придобиването на квалификация по професия или част от професия. Действително в длъжностната характеристика е посочено, че степента на владеене на езика се удостоверява с дипломи и/или сертификати, без обаче да е поставено изискване тези документи да са издадени от институции по чл.18 ЗПОО.

В случай, че за изпълнение на длъжността действително е необходимо владеенето на съответния език да бъде удостоверено от лицензирана институция в

системата на професионалното образование и обучение, то това изискване следва да бъде обосновано и да бъде изрично поставено в длъжностната характеристика, като на лицето бъде даден подходящ срок да представи съответния документ, удостоверяващ владеене на английски език на необходимото ниво.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че Заповед №РД-5-2021-00-2621/21.06.2021г. е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 1000 (хиляда) лева, съгласно представения списък и доказателства за извършването им – Договор за правна защита и съдействие бл. №987601 от 04.11.2021г.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №РД-5-2021-00-261/21.06.2021г. на изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси.

ОСЪЖДА Центъра за развитие на човешките ресурси, представляван от изпълнителния директор, с адрес: 1000 С., [улица], ет.3, да заплати на Н. С. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.2, ап.6, сумата 1000 (хиляда) лева – разноски по адм. дело №6690/2021г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова